

Pristihnutý pri čine

Slnko viselo ako žeravá ohnivá guľa na nebi bez mráčikov a horúčava nám na opálenej koži vykúzlila perličky potu. Vonkajšie výbehy pavilónu opíc boli prázdne, gorily, orangutany, šimpanzy aj bonobo sa schovali do chládku vnútri. Kravy na vidieckom dvorčeku sa tislí v tieňoch pod stromami a len surikaty sa s potešením váľali v rozpálenom horúcom piesku. Koniec-koncov, sú zvyknuté na púštnu klímu.

Gagarin nás s vlniacim sa zadočkom a hlasným „ga-ga-ga“ rýchlo nasledoval ku konferenčnej miestnosti, ako keby sa nemohol dočkať. Všetci sme chceli konečne vedieť, ako to teda s tým rybníčkom pri kea vlastne je.

Pri výbehu s tigrami Gagi náhle vypadol zo svojho husieho knísania sa, divo mlátil krídlami a s rozrušeným sipením vydesene uskočil nabok. Šelmiu dámu Kimi veľmi potešilo, že ho vidí, a hladne sa na neho vyrútila. Náruživivo si obľizla tlamu a nespúšťala z neho oči, ako keby ho chcela zhypnotizovať a teleportovať cez plot k sebe. Videla v Gagarinovi chutný obed. On bol však zarazený len chvíľu, šok si vytrepal z peria a neomylné ťapkal ďalej. Na jej útok zo zálohy už zase zabudol.

Opäť už som mala po krk rečí o láske a Milin ružový výlev o jej super Tobim som brala jedným uchom dnu a druhým von. Pritom som jej nutne potrebovala povedať o tých klebetách v prípravovni krmiva. Ten zachytený rozhovor ma ťažil na srdci. Mamke som sa o tom nezmienila ani slovom, nechcela som ju zbytočne zaťažovať. Určite by z toho bola veľmi smutná. O to viac mi teraz robilo dobre vyliat si srdiečko Mile.

„To sú ale hady jedovaté!“ Mila zlostne nakopla pohodenú plechovku z koly, ako keby mohla za to sprisahanie Zmije s Vrtákom. „Ak sa mi Zmija alebo Vrták čo len

pripletú do cesty, tak im pekne poviem, čo si o nich myslím! Ja asi... ja im...!“ Ešte nikdy som Milu nevidela takú rozčúlenú. „Neboj sa, Lea, raz im to všetko zrátame!“

Jej slová ma zahriali ako sladké kakao.

Keď sme dorazili do zasadacej miestnosti za jazierkom s leknami, bola už na prasknutie plná. Prišli takmer všetci zamestnanci zooparku Raj. Zrazu všetkých ohromne zaujímalo, kto bol páchatelom pri rybníčku papagájov kea. Všetci kolegovia zo zoo sa dohadovali, špekulovali a divoko o tom debatovali. Niektorí z nich sa už určite tešili, ako sa v tom moja mamka vykúpe. Kútikom oka som sledovala, ako sa Vrták a Zmija so škodoradosným pohľadom usadili v zadnom rade. Demonštratívne som sa na nich usmievala, na čo rýchlo odvrátili zrak a predstierali, že si ma nevšimli. Bingo! Moja malá akcia v prípravovni vážne na niečo bola! Moja prítomnosť im bola nepríjemná, čo mohlo znamenať jedine to, že mali zlé svedomie alebo aspoň strach, že to na nich poviem. Šeptom som Mile povedala o svojom malom triumfe a pohybom hlavy som na tých dvoch ukázala. Sprisahanecky sme sa na seba usmiali.

Mamka niekoľkými slovami privítala prítomných, ešte raz poďakovala ošetrovateľom slonov za prenajatú kameru – našťastie sa v noci u brezivej Molly nič mimoriadne nestalo –, potom zatiahla ťažké hnedé závesy

konferenčnej miestnosti, aby dovnútra nesvietilo ostré slnko, a zapla projektor. V lúči svetla tancovali drobné smietky prachu, keď sa na stene objavili pohyblivé obrázky, ktoré minulú noc zachytila strážna kamera. Všetky oči boli napäto uprené dopredu. Všetky rozhovory ustali, bolo ticho ako v kostole. Všetci zadržali dych. Napätie bolo také veľké, že by bolo počuť aj Františkine žižľavky, keby chodili okolo.

V prvých minútach sa vo voliére kea nič mimoriadne nedialo. Obrazom zľava doprava preletelo niekoľko horských papagájov. Na okrasnej čerešni si starostlivo čistili perie a potom sa zhromaždili na nočný odpočinok. Keď červenooranžové slnko zachádzalo za stromy, uvelebili sa na svojich miestech na spanie. Potom sa dlhý čas nič nedialo, kamera ukazovala len pokojnú spiacu voliéru. Napnuto som sa pozrela na Milu. Vzrušene mi stisla ruku. Odrazu sa v temnote čosi pohlo. Akýsi tieň sa obdivuhodnými pohybmi približoval k jazierku a potom sme rozoznali jedného z mladých papagájov kea. Do obrazu v mesačnom svetle nahopkal svojimi typickými skokmi do strán olivovozelený kamarát. Na okraji jazierka sa zastavil. Niekoľkokrát sa pozrel doľava a doprava, ako keby sa chcel uistiť, že je čistý vzduch.

Miestnosťou to zašumelo. A potom sa stalo niečo, s čím nikto, ale naozaj nikto v sále nepočítal. Nikto

